

σθημεν, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου
(18 Μαρτίου 1865).

ΚΒ'. Δεσποινίς! Ὁ πρὸς με ἔρω; σὺ δὲν ἦτο
ἔρω; . . . κτλ. (20 Μαρτίου 1865).

ΚΣΓ'. Δεσποινίς. Δὲν ὤρειλον ἴσως νὰ σᾶ; ἀ-
ξιώτω ἀπαντήσεως; . . . κτλ. (2 Ἀπριλίου
1865).

ΚΖ'. Φίλη-ψυχή! Ὁ κάλαμός μου τρέμει . . .
κτλ. (20 Ἀπριλίου 1865).

ΚΗ'. Παμφιλάτη! Ἡ χίτις ἦτις μὲ ἀναγκά-
ζει καὶ αἰθρὶς νὰ σοὶ γράψω . . . κτλ. (3
Μαΐου 1865).

ΚΘ'. Φιλτάτη! Εἶναι σχεδὸν μεσονύκτιον· τὸ
πᾶν περὶ ἐμὲ ὑπνώττει . . . κτλ. (4 Μαΐου
1865).

Λ'. Βασιλεῖς μου! Σὲ εἶδον τέλος πάντων καὶ
σήμερον, καὶ διὰ νὰ μὴ περιπέσω . . . κτλ.
7 Ἰουνίου 1865).

ΛΑ'. Φίλη μου! Ἀοχένως ἀνέγνω τὴν προ-
χθεσινὴν φιλικήν σου . . . κτλ. (15 Ἰουνίου
1865).

ΛΒ'. Σκληρά! Ἐπιθυμεῖς τὴν δυστυχίαν μου καὶ
τὸν ὀλεσθῆναι μου... κτλ. (30 Ἰουνίου 1865).

ΛΓ'. Θηρίον! Ἐρρε σὺ ὁ καλὸς τοῦ βίου μου
δαίμων . . . κτλ. (1 Ἰουλίου 1865).

Ἐνταῦθα περατοῦται ἡ περὶ ἀδοξος αὕτη ση-
μείωσις, ὡς δὲ ἐκ τῶν τελευταίων ἐπιστολῶν
εἰκάζεται, ἡ κυρία Ἑλένη ἔγινε θηρίον ἀπὸ Ἀγ-
γελον (πρᾶγμα σπάνιον εἰς γυναῖκα!) καὶ ὁ
δυστυχὴς μας ἐρωτόληπτος ἔπαυσεν τὴν αἰσθη-
ματικὴν τοῦ ἀλληλογραφίαν φρονηθεὶς τοῦ ὀ-
νηχᾶς τῆς θηλείας τίγρεως.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Εἰς τὸν σκληρὸν καὶ ἄωρον θάνατον
τοῦ φιλτάτου μου συμαθητοῦ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

«Fly, fly, Nightingale, you are free,
and while live, Remember me».

1

Ἐγείρε ἡ ἐκ τῆς λύπης πολυτλήμων μου καρδίαν,

Σκληρυνθεῖς ἀπὸ τὰ ἄλγη, τῆς πικρίας, καὶ τοῦ
[θρήνου;

Ἰπὸ τοῦς πενθίμους στόνους, τὰ θρηνώδη ἐλεγεῖς
Θέλω νὰ συνανκμίσω τοῦς μαρτυρούμενους κρίνους.

2

Φεῦ! περ' ὤραν ἐκ τοῦ βίου τοῦ θανάτου τόσαι
[πλάσεις,

Τόσαι εὐγενεῖς ὑπάρξεις φθίνουσι καὶ τελευτῶσι,

Ὡς σκιάζονται σ' τὰ νεφὲς αἱ ἀπέραντοι ἐκτάσεις

Τ' οὐρανοῦ, καὶ τ' ἄστρα ἅπαν τρέμουν καὶ ὠχρύν-
[σι!

3

Τῆς ζωῆς ἡ πικροτάτη ἀφύπνις εἰς τοῦς δρυμῶνας

Τῶν διηνεκῶν βατάνων ὑπερνέφελος ὑψοῦται,

Ὅτε ἡ οἰκτρὴ καρδίαν τηκομένη κατὰ μόναν

Ἐξ ἀνίας μέχρι κόρου θυμαλγοῦς ἀποπληροῦται! —

4

Χθὲς ἀκόμη πλήρες δρόσου, μέλλοντος φαιδρῶς κ' ὀλ-
[βίου,

Ἐθαλλεν ἄδρον ἐν ἄνθος εἰς τὸ θάλλπος τῆς ἀγκάλης

Τῆς μητρὸς συμπαθείας τοῦ ἐρατεινοῦ ἡλίου —

Ἐκμυζοῦν τὰ φίλτρα πάντων ὡς ἀπὸ χρυσῆς φιάλης.

5

Βλαπτὲ φίλτρα ταλίνης, ἀτυχῶς οἰκογενεῖς,

Γόνε ὑστάς κ' ὠρατὶς πατρὸς φίλου κ' ἀναρέτου,

Μαγικὴ μικρογραφία συμπαθητικῆς καρδίας

Μυστικὴ εἰκόνα Ἀγγέλου κελλονῆς εὐδιαθέτου,

6

Ἰπὸ τὴν βαρεῖν χεῖρα τοῦ θανάτου ἐδαμιάσθης,

Κ' ὑπὸ νόσου ἐπαράτου ἀναλγήτου καὶ ἀπόνου,

Ὡς τὸ ἀπχλὸν κλωνίον ῥοδοδάφνης κατεθλάσθης

Ὅπερ θρῶνεν αἰφνυδίῳ ὑπὸ θύελλαν χειμῶνος!

7

Σ' ἔρρεν ὑπὸ τὴν πλάκα τοῦ ἀδυσωπῆτος τάφου

Μαρτυροῦντα εἰς τὸ ἔαρ τῆς δικαιοῦς ζωῆς σου... .

Δὲν σ' ἐκόσμουσιν οἱ χρωστικῆς τοῦ ἀνηλεοῦς ζω-

[γράφου,

Δὲν σ' ἐκάλουνον σ' τὴν κλίνην τὴν ψυχρὰν οἱ πλο-

[καμοὶ σου... .

8

Ἐκείτω ἐκεί γελόεις, ὑπὸν νήδυμον ὑπνώτων

Εἰς σινδόνας νεκρωσίμους, καὶ εἰς ἄνθη ἡπλωμένος,

Μεταξὺ θρηνοῦντων φίλων, στεναζόντων παρεστῶ-

[των,

Κ' ἀποσπῶν κλαυθμοῦ ἐκ πάντων ὡς λυσίκομος

[παρθένος.

9

Εκλασε πέν φίλος ὄμμα, πῦρ ἀλγεινὴ καρδία
Τὴν φρικώδη κατηράσθη παρουσίαν τοῦ θανάτου
Εἰς τοιοῦτο πλάσμ' ἀθῶον μπανθὲν ὑπὸ τὰ Ἰα
Τῆς ἀνοίξεως τῆς πρώτης, πλήν συνάμα κ' ἐπαράτου !

10

Ἡ χορεία τῶν φιλιότητων ὁμηλικῶν σου παρούσα
Σὲ ἤσπάζετο ἐν πόθῳ κτωδύμῳ τελευτηῶν,
Ἦτις μελαινειμονοῦσα περὶ σὲ καὶ θρηνωδοῦσα
Ἐδλάπε τὸ δάκρυ βλόζον ἥρεμον ἀλλ' ὄμῳ κελόν...

11

Ποῦ τὰ προτερήματά σου, ποῦ ἡ χάρις τῆς μορφῆς
[σου,
Ποῦ τὸ εὐγενὲς τοῦ ἤθους, ποῦ ἡ λάμψις κοῦ νοός
[σου,
Ποῦ τὰ κρίνα τοῦ μετώπου, ποῦ τὰ μύρα τῆς ψυ-
[χῆς σου,
Καὶ ὁ ἀπὸ εὐφυΐαν γλαυκὸς στίλβων ὀφθαλμός σου :

12

Δὲν ἐπρόφθασε ν' ἀνοίξῃ ἐνωρὶς ὁ κάλυξ οὗτος
Τὰ λευκότερο χιόνος πέταλα αὐτοῦ ! ὦ οἴμοι,
Δὲν ἠτύχησε ν' ἀνθήσῃ τόση χάρις, τόσος πλοῦτος,
Εἰς τοῦ Ἰλισσοῦ τὰς ὄχθας, ὡς ἐπόθει κ' ἐπεθύμει.

13

Νέον πληκτρον προσετέθη σ' τῶν Ἀγγέλων τὰς κι-
[νῶρας

Εἰς μολπὴν τῆς ἀενάου πρὸς τὸν Πλάστην ὕμνω-
[δίας,

Ὡς εἰς τὰς σιγῶσας τέως κ' ἐπικρεμαμένας λύρας
Συναρμόζονται παιᾶνες εἰς ψαλμῶν τὰς συμφωνίας.

14

Νέας προσευχὰς κομίζεις μεταξὺ θυμιαμάτων
Πρὸς τὸν Θρόνον τοῦ Ἑψίστου, χαριέστατον πι-
[δίων,
Εἰς φιάλας ἐμπληροῦντων τοὺς αἰθέρας ἀρωμάτων
Ἐπὶ τῶν φαινοτάτων ἡλυσιακῶν πεδίων.

15

Νῦν εὐφρόσυνος φοιτῶσα ἐκ τοῦ σελαχιφόρου ὄρους,
Ἀοράτως εἰς ἀκτινάσεις, εἰς ὀνείρους ἡ ψυχὴ σου
Εἰς ἡμᾶς ἀναρριπίζει διαχύσεις παρηγόρους
Συγχορεύουσα μετ' ἄλλων σ' τὰς αὐλὰς τοῦ Παρ-
[δείσου.

16

Κ' εἴθε διὰ πάντα θάλλει εὐθαλῆς ὡς ἡ μυρσίνη
Εἰς τῶν φίλων σου τὰ στήθη ἡ ἀγήρατός σου μνήμη,
Ὡς αἰεὶ διατηρεῖται ζωηρὰ, ἀμαραντίνη
Ἡ τῶν ἐναρέτων ἔργων συνακολουθοῦσα φήμη.

Ἀδριανουπόλει, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1871.

ΓΕΡΜ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.